

foreliggende Tid, idet jeg ikke troede, at det var rigtigt i et saadant Svar at gaae videre, da man derved kom til at udtale sig om en ubestemt Fremtid. Denne Bemærkning vil jeg tillade mig at anvende i nærværende Tilfælde, hvor en Interpellation er fremkommen med en Motivering, som vel snarere maa betragtes som Motivering for et Lovforslag, der rigtig nok ikke er forelagt, end for den stillede Interpellation. Forespørgselen lyder jo saaledes: „Er Indenrigsministeren betænkt paa en Forandring i den nugældende Lovgivning om skadeligt Vands Afledning og Vands Benyttelse til Jordens Frugtbargjørelse og paa at fremme Draining ved Pengelaan af Statskassen? Dersom jeg havde anset det for rigtigt og gjørligt at forelægge noget Lovforslag om denne Sag i nærværende Sammenkomst, saa vilde et saadant Lovforslag allerede nu, da vi ere temmelig langt fremme i Rigsdagssessionen, være indbragt i Thinget. Jeg kan altsaa ikke give noget andet Svar, end at jeg for Tiden ikke er betænkt paa at forelægge et saadant Lovforslag for det ærede Thing. Det er naturligviis ikke undgaaet min Opmærksomhed, at der har været yttret forskellige Opseer med Hensyn til Forandringer i denne Deel af Lovgivningen, og at der har været ført forskellige Forhandlinger om denne Sag; men det er heller ikke undgaaet min Opmærksomhed, hvor vanskeligt det har været for de forskellige Mænd, der have sysselsat sig med denne Sag, at danne sig klare og bestemte Ansuelser om, hvad det var, der skulde forandres, og at enes derom, jeg vil ikke sige om alle Punkter, men blot saaledes, at der kunde danne sig en noget mere almindelig Mening om, hvad der burde gøres. Det er derfor utvivlsomt en særdeles vanskelig Sag i den Henseende at foretage Forandringer i Lovgivningen, som forøvrigt dog ikke alene skrives sig fra 1846, idet der jo ogsaa er en Lov fra 1851, som det forekommer mig, at den ærede Rigsdagsmand ikke har tænkt paa.

Hyvad det 2det Punkt i Forespørgselen angaaer, da seer jeg ikke, hvorfor jeg ikke ganske skulde gjentage det Svar, som en af mine For-

gængere har givet, nemlig Henviisningen til Finantslovforslaget; thi det er virkelig aldeles syldestgjørende. Det fremgaaer af Finantslovforslaget, at jeg ikke er betænkt paa at foreslåe Thinget, ved Laan af Statskassen, at bevilge Penge til at fremme Draining, og jeg kan ikke undlade i den Henseende at gøre opmærksom paa, at der virkelig er en meget stor Forskiel mellem de engelske Forhold, som den ærede Rigsdagsmand ogsaa tidligere har fremhævet heri Thinget, og de danske. Det maa nemlig ikke glemmes, under hvilke ganske særegne Conjuncturer det var, at man i England gjorde de betydelige pecuniaire Opoffrelser, som ere omtalte, at de hang sammen med Forhold, deels legislative og deels forskjellige andre, som bevirkede, at man i et Land, hvor man overhovedet gjør sige Ting efter en langt mere storartet Maalestok, end man her er vant til, gik ind paa Foranstaltninger, som vistnok her, selv under extraordinaire Forhold, vilde være høist betænkelige, men under sædvanlige Forhold utilraadelige. — De andre Midler til at fremme Sagen, som den ærede Rigsdagsmand nævnte, vare i deres Væsen saa grundforskjellige herfra, ligesom de ogsaa ligge aldeles udenfor Interpellationen, idet der kun er spurgt, om Indenrigsministeren er betænkt paa at fremme Draining ved Pengelaan af Statskassen, at jeg ikke troer, at det vilde være rigtigt at stille dem i lige Linie og samle dem ind under een fælles Betragtning dermed; jeg troer saaledes, at f. Ex. de Midler, der bleve anførte, hvorved Belgien havde fremmet Draining, ere saa aldeles forskellige fra store Pengelaan, at jeg ikke troer, at de to Ting bør nævnes i samme Aandedræt.

Hasle: Jeg maa gøre den ærede Minister opmærksom paa, at jeg ikke har spurgt, om den ærede Minister i nærværende Samling vilde forelægge noget Lovforslag, men derimod, om den ærede Minister i næste Samling vilde forelægge et saadant, og hvad jeg udtalte med Hensyn til Drainingen, maatte naturligviis ogsaa referere sig til, om den ærede Indenrigsminister agtede at foretage No-